

Súd: Okresný súd Nitra  
Spisová značka: 17C/106/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4122211563  
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Mesárošová  
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2023:4122211563.3

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou Mgr. Denisou Mesárošovou, v spore žalobkyne: K. C., nar. X.X.XXXX, I. XXX/XX, XXX XX Z.-L. A., právne zastúpená: JUDr. Diana Beresecká, advokátka, advokátska kancelária, Farská 33, 949 01 Nitra, proti žalovaným v 1. rade: L. U., nar. X.X.XXXX, O. XX, XXX XX P., v 2. rade: K. U., nar. XX.X.XXXX, O. XX, XXX XX P., v 3. rade: Q. U., nar. XX.X.XXXX, O. XX, XXX XX P., a X.rade: I. U., nar. XX.X.XXXX, O. XX, XXX XX P., o vypratanie nehnuteľnosti, takto

### rozhodol:

I. Žalovaná v 1. rade je povinná vypratať nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese Z., v obci Z., v katastrálnom území V. P., zapísané v LV č. XXXX ako parcely registra "C" a to parcela číslo XXXX/XX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 448 m<sup>2</sup> a dom súp. číslo XXX postavený na parc. č. XXXX/XX a to do 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný v 2 rade je povinný vypratať nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese Z., v obci Z., v katastrálnom území V. P., zapísané v LV č. XXXX ako parcely registra "C" a to parcela číslo XXXX/XX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 448 m<sup>2</sup> a dom súp. číslo XXX postavený na parc. č. XXXX/XX a to do 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaná v 3. rade je povinná vypratať nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese XX v obci Z., v katastrálnom území V. P., zapísané v LV č. XXXX ako parcely registra "C" a to parcela číslo XXXX/XX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 448 m<sup>2</sup> a dom súp. číslo XXX postavený na parc. č. XXXX/XX a to do 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalovaná v 4. rade je povinná vypratať nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese Z., v obci Z., v katastrálnom území V. P., zapísané v LV č. XXXX ako parcely registra "C" a to parcela číslo 1060/27 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 448 m<sup>2</sup> a dom súp. číslo XXX postavený na parc. č. XXXX/XX a to do 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žalobkyni sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 %, ktoré sú povinní zaplatiť žalovaní v 1. až v 4. rade, spoločne a nerozdielne.

VI. O výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

### odôvodnenie:

1./ Žalobkyňa sa predmetnou žalobou prostredníctvom právneho zástupcu domáhala, aby súd uložil žalovaným v 1. až v 4. rade povinnosť vypratať nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese Z., v obci Z., v katastrálnom území V. P., zapísané v liste vlastníctva č. XXXX, ako parcela registra „C“, a to parc. č. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 448m<sup>2</sup> a dom s.č. XXX postavení na parc. č. XXXX/XX a to do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku .

Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že žalovaní predmetné nehnuteľnosti užívajú neoprávnené a bez právneho dôvodu, pričom ich listom zo dňa 19.10.2021 vyzvala na vypratanie nehnuteľnosti .

2./ Žalovaní v 1. až 4. rade vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedli, že s predmetnou žalobou nesúhlasia, navrhujú aby súd predmetnú žalobu zamietol a zároveň vzniesli vzájomnú žalobu, ktorou žiadali určiť, že výkon práva vzájomne žalovanej na vypratanie bytu pozostávajúceho z dvoch izieb, kuchyne a príslušenstva, nachádzajúceho sa v stavbe - rodinný dom so súpisným číslom XXX, postavenej na pozemku registra „C“ KN s parc. č. XXXX/XX zapísanej na LV č. XXXX, katastrálne územie X.,P. je podmienený zabezpečením bytovej náhrady pre vzájomnú žalobkyňu 1., vzájomného žalobcu 2., vzájomnej žalobkyni 3. a vzájomné žalobkyni 4.

3./ Súd prvej inštancie v predmetnej veci vytýčil termín pojednávania.

4./ Právna zástupkyňa žalobkyne v rámci procesného útoku uviedla, že je nesporné, že žalovaní bez akéhokoľvek právneho dôvodu užívajú nehnuteľnosti patriace žalobkyni a z toho dôvodu navrhuje, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a rozhodol, že sú povinní predmetné nehnuteľnosti vypratať.

Predmetnú nehnuteľnosť žalobkyňa nadobudla na základe darovacej zmluvy V 602/17, čo vyplýva z listu vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. V. P., ktorý bol priložený k žalobe. Nehnuteľnosť daroval starý otec, ktorý bol v čase uzatvorenia darovacej zmluvy výlučným vlastníkom.

Pokiaľ ide o právne argumenty žalovaných, tieto možno označiť za chaotické, nezrozumiteľné, keďže na jednej strane žalovaní tvrdia, že získali právo doživotného bývania a užívania, na druhej strane sa domáhajú, aby im v prípade vypratania bola poskytnutá bytová náhrada. Žalovaní neoznačili ani jeden jediný dôkaz, z ktorého by jedno, alebo druhé nimi označované právo bolo založené, ktorým by vedeli tieto práva preukázať, práve naopak, žalovaní sa v tomto konaní, ani v žiadnom konaní nemôžu domáhať bytovej náhrady, z toho dôvodu, že o ich nároku bolo tunajším súdom právoplatne rozhodnuté v konaní vedenom na OS Nitra pod sp.zn. 12C/568/2021 a v konaní vedenom na KS Nitra pod sp. zn. 25Co/61/2022. V tomto konaní bolo právoplatne rozhodnuté o tom, že sa žaloba žalobcov v tomto konaní žalovaných, o priznanie bytovej náhrady zamietla. V tomto smere ide teda o res judicata a súd sa preto v tomto konaní nemôže zaoberať vzájomným návrhom žalovaných, resp. mal by bez ďalšieho z dôvodu prekážky už rozhodnutej veci, vzájomnú žalobu žalovaných zamietnuť.

Z ich vzájomnej žaloby o priznanie bytovej náhrady možno usudzovať, že vychádzajú z nejakého vzťahu, ktorý možno posudzovať ako nájomný vzťah k nehnuteľnosti, ich vyjadrenie však neobsahuje žiadne skutočnosti, ani dôkazy, ktorými by bolo možné dospieť k záveru, že medzi pôvodným vlastníkom a žalovanými vznikla nájomná zmluva, prípadne iná zmluva, z ktorej by si mohli odvodzovať právo nájmu. Bez ohľadu na uvedené, však vzhľadom na prekážku res judicata, považuje to za nadbytočné, aby sa súd v tomto konaní akýmkoľvek spôsobom zaoberal prípadným právom na bytovú náhradu.

5./ Právny zástupca žalovaných v 1. až v 4. rade v rámci procesného útoku uviedol, že nie je sporné, že žalovaná v 1.rade žije v predmetnom rodinnom dome od narodenia. Žalovaný v 2. rade viac ako 35 rokov, odkedy sa zosobášil so žalovanou v 1. rade a žalovaní v 3. až v 4. rade ho užívajú taktiež od narodenia, žalovaní v byte bývajú na základe platného právneho titulu, ktorým je právo doživotného bývania, ktoré im udelil pôvodný vlastníkom bytu otec žalovanej v 1. rade p. A.. Keď im udelil toto právo, ešte neexistovala právna úprava nájomnej zmluvy, avšak aj v tomto konaní aj v konaní 12C/68/2022 odkazovali na odbornú literatúru, v zmysle ktorej sa takto udelené právo doživotného bývania považuje v súčasnosti za ekvivalent nájmu. Je pravdou, že T. G. v roku 2017 previedol vlastnícke právo na žalobkyňu, právo doživotného bývania pre žalovaných však nikdy nezrušil.

Popierajú, že by T. G. niekedy žiadal žalovaných, aby predmetný byt opustili, napriek nie práve idylickým vzťahom v rodine, by nikdy nechcel zo žalovaných spraviť bezdomovcov.. V podstate celá žaloba je založená len na sprostredkovaných tvrdeniach svedkov, ktorí však v tomto konaní ešte vôbec nevypovedali, žalobkyňa nikdy nebola prítomná pritom, akoby žalovaný v 2. rade T. G. nadával, žalobkyňa nikdy nebola prítomná pritom, ako žalovaná v 1.rade po ňom údajne hádzala vajcia, pri tomto ani nemohla byť prítomná, pretože sa uvedené nikdy nestalo. Podotýka podstatnú skutočnosť, že žalobkyňa na rozdiel od žalovaných v byte nikdy nebývala, nikdy do neho nič neinvestovala, nijako sa o nadobudnutie bytu do svojho vlastníctva nezaslúžila.

Poukazuje v tejto súvislosti na skutočnosť, že žalobkyňa napriek tomu, že by rodinný dom nadobudla do vlastníctva už v roku 2017 o vypratanie bytu požiadala až v roku 2021, teda potom, ako pôvodný vlastníkom K.G. a jeho manželka zomreli. Táto podozrivá časová súvislosť naznačuje, že žalobkyňa si bola dobre vedomá, že pôvodný vlastníkom by s vystaňovaním žalovaných na ulicu, ktorí sú jeho dcérou, zaťom

a vnučkami, že s týmto by on nikdy nesúhlasil. Pravdepodobne by sa domáhal vrátenia daru, z dôvodu správania sa v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Žalobkyňa preto podľa ich názoru si toto právo začala uplatňovať až po smrti I. G., kedy on už k tomu nemohol nič povedať.

Žalovaní predmetný rodinný dom obývajú na základe platného právneho titulu, ktorým je právo doživotného bývania, ktoré im udelil pôvodný vlastníak a ktoré im nikdy nezrušil. Konanie žalobkyne, ktorá sa o predmetný dom nikdy nestarala, nikdy v ňom nebývala, nijak doň nikdy neinvestovala, ktorá teraz chce, aby žalovaní bez akejkoľvek náhrady v lehote 3 dní opustili rodinný dom, v ktorom žijú celý svoj doterajší život a aby sa z nich stali bezdomovci, považuje za konanie v príkrom rozpore s dobrými mravmi, ktoré nemôže požívať právnu ochranu.

Poukazuje, že rozpor s dobrými mravmi v zmysle Občianskeho zákonníka pre neplatnosť právneho úkonu, má za to, že súd musí v rámci tohto konania vykonať navrhované dôkazy, výsluch strán sporu, ako aj všetkých navrhovaných svedkov, aby bolo možné zistiť, či konanie žalobkyne je alebo nie je v rozpore s dobrými mravmi a vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhuje, aby v prípade, že rozhodne o povinnosti žalovaných vypratať predmetný rodinný dom, aby zároveň žalobkyňu zaviazal k povinnosti poskytnúť žalovaným primeranú bytovú náhradu.

6./ Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu a vykonal dokazovanie listinami, ktoré predložili strany sporu (výpis z LV č. XXXX, odborné vyjadrenie č.l. XX, výpis z LV č. XXXX, znalecký posudok 4/2023, stanovisko geodeta a kartografa, spis 19C/41/2019) a z ktorých považoval za preukázané nasledovné skutočnosti.

Predmetnou žalobou sa žalobkyňa domáhala vypratania žalovaných v 1. až v 4. rade z nehnuteľnosti, ktorej vlastníctvo nadobudla darovacou zmluvou (V 1602/2017) od svojho starého otca, pričom žalovaní na základe tejto ňou tvrdenej skutočnosti predmetnú nehnuteľnosť užívajú bez právneho dôvodu.

Žalobkyňa tvrdila, že jej starý otec spornú nehnuteľnosť užíval spolu so svojou manželkou a narodili sa im tam deti, vrátane žalovanej v 1. rade, pričom všetky deti starého otca s výnimkou žalovanej v 1. rade a uja V. G. sa osamostatnili a z rodičovského domu sa odsťahovali.

Žalobkyňa tvrdila, že V. G. si je vedomý, že na bývanie v predmetnej v nehnuteľnosti nemá právo a je ochotný nehnuteľnosť vypratať dobrovoľne.

Tvrdila, že žalovaná v 1. rade nikdy nedostala súhlas, aby s rodinou trvale bývala spornej nehnuteľnosti.

Tvrdila, že žalovaných v 1. až 4. rade výzvou zo dňa 19.10.2021 vyzvala na vypratanie nehnuteľnosti, ktorú napriek výzve naďalej užívajú a odmietajú ju vypratať, čiže sa z nehnuteľností sa vysťahovať.

Nebolo sporné, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti, ktorú bez právneho dôvodu užívajú žalovaní v 1. až 4. rade, čo bolo preukázané výpisom z listu vlastníctva číslom a zároveň je nesporné, že žalobkyňa predmetnú nehnuteľnosť nadobudla darovacou zmluvou číslo V XXXX/XX - XXX/XX.

Žalovaní v 1. až 4. rade tvrdili, že žalovaná v 1. rade býva celý život v nehnuteľnosti a právo bývania odvodzuje od súhlasu na užívanie nehnuteľnosti udelenej jej otcom a to nebohým Q.G., ktorý bol pôvodným a výlučným vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti.

Tvrdili, že žalovanému v 2. rade vzniklo právo na bývanie uzatvorením manželstva so žalovanou v 1. rade a žalovaným v 3. a 4. rade vzniklo právo na bývanie narodením a práve z toho dôvodu, respektíve z titulu sa žalovaní domáhali zabezpečenia bytovej náhrady, ako výkon práva na vypratanie bytu a tvrdili že, im vzniklo právo na bývanie na dobu neurčitú..

7./ Súd pri rozhodovaní o návrhu vychádzal najmä z týchto ustanovení zákona.

8./ Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

9./ Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

10./ Podľa § 150 ods. 2 CSP, na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

11./ Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré proti strane výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

12./ Podľa § 151 ods. 2 CSP, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

13./ Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, používať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnené zasahuje, najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje (§ 126 ods.1 Občianskeho zákonníka ).

14./ Podľa § 712c Občianskeho zákonníka, ak tento zákon neustanovuje inak, nájomca nie je povinný vystať sa z bytu a byť vypratať, kým nie je pre neho zabezpečená zodpovedajúca náhrada. Spoloční nájomcovia majú právo len na jednu bytovú náhradu.

15./ Podľa § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

16./ Vykonaným dokazovaním hodnotiac dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

17./ V predmetnom spore bolo teda sporné, či žalovaným v 1. až 4. rade vzniklo právo na bývanie, podľa tvrdenia ich právneho zástupcu a to právo doživotného bývania a sporné bolo či im z tohto titulu vznikol nárok pri vypratani na zabezpečenie bytovej náhrady.

Žalovaní právo na bývanie (obdobne nájom) odvodzovali od rodinnoprávneho vzťahu, ergo od výslovného súhlasu právnych predchodcov žalovanej v 1. rade.

18./ Ako bolo už vyššie konštatované, žalobkyňa sa domáhala vypratania nehnuteľnosti, ktorú nadobudla darovacou zmluvou od svojho starého otca T. G., právneho predchodcu žalovanej v 1. rade a z toho titulu sa domáhali proti návrhom bytovej náhrady.

Žalovaní v 1. až v 4. rade svoje právo odvodzovali od udelenia doživotného bývania v predmetnej nehnuteľnosti od právneho predchodcu žalovanej v 1 rade.

Súd prvej inštancie uvádza, že právo doživotného užívania nehnuteľnosti predstavuje vecné bremeno „in persónam“ čo znamená, že toto osobné bremeno patrí k určitej, najmä spravidla fyzickej osobe bez toho, aby táto bola vlastnícky viazaná k určitej nehnuteľnosti.

Takto oprávnená osoba je individuálne určená a oprávnenie doživotného užívania nehnuteľnosti je viazané len na ňu.

Toto osobné vecné bremeno sa vždy vzťahuje na konkrétnu osobu a jeho trvanie sa viaže na dobu jej života, alebo na inak určenú dobu.

Čiže pre vznik vecného bremena - práva doživotného užívania je potrebný vklad do katastra nehnuteľností.

Z uvedeného teda vyplýva, že nestačí sa ústne dohodnúť, čo v danej veci tvrdia žalovaní, a taktiež nestačí len písomne uzavrieť príslušnú zmluvu o zriadení vecného bremena, ale je potrebné podať návrh na vklad vecného bremena k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností, pretože toto vecné bremeno vzniká až riadnym zápisom do katastra nehnuteľností.

K danému súd prvej inštancie uvádza, že následné právo doživotného užívania nehnuteľnosti zaniká smrťou oprávnenej osoby v našom prípade T. G.. V danej veci bolo jednoznačne preukázané, že medzi žalovanými v 1. až v 4. rade a neb. T. G. nebola platne uzavretá zmluva o doživotnom užívaní nehnuteľnosti, pričom táto skutočnosť nebola ani medzi stranami sporná.

Keďže nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o doživotnom užívaní nehnuteľnosti ani v darovacej zmluve, ktorú za života právny predchodca žalovanej v 1. rade uzavrel so žalobkyňou, pričom už v tom čase toto právo existovalo § 151 n OZ a v skutočnosti by bol upravený úmysel právneho predchodcu žalovanej v 1. rade, čiže už v tom čase si žalovaní museli byť vedomí následkov tejto absencie, že im nemôže vzniknúť právo doživotného bývania, ktoré je jednoznačne upravené len formou vecného bremena a preto argumentácia právneho zástupcu žalovaných v 1. až v 4. rade, ktorí opierali svoj nárok o právo doživotného bývania je nedôvodná.

19./ Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaní v 1. až 4. rade sa protinávrhom domáhajú, aby súd určil, že výkon práva na vypratanie bytu, ktorý vlastní žalobkyňa je podmienený zabezpečením bytovej náhrady pre žalovaných, čiže sa domáhali, aby im bola poskytnutá bytová náhrada, bolo potrebné, aby sa súd zaoberal v znesenou argumentáciou ako aj predneseným proti návrhom.

20./ Právo na zodpovedajúcu bytovú náhradu neprislúcha osobe (osobám), ktoré byt užívala bez právneho dôvodu alebo na základe neplatnej nájomnej zmluvy.

Žalovaná v 1. rade nárok na bytovú náhradu odôvodňovala tým, že v nehnuteľnosti býva od narodenia a to so súhlasom pôvodného vlastníka t.j. jej otca T. G..

Právny zástupca žalovaných v 1. až v 4. rade nárok opieral spočiatku o nájomnú zmluvu a neskôr o udelenie práva doživotného bývania, pričom tvrdil, že takáto právna úprava v tom čase neexistovala.

Ako už súd prvej inštancie vyššie uviedol, právo doživotného bývania sa zriaďuje ako vecné bremeno zmluvou, ktorá v tom čase existovala a mohla byť upravená kedykoľvek medzi stranami, teda medzi žalovanými a neb. T. G. a právo doživotného bývania mohlo byť taktiež zriadené v samotnej darovacej zmluve, ktorou neb. T. G. predmetnú nehnuteľnosť daroval svojej vnučke, žalobkyni v 1 rade, čo sa taktiež nestalo a z čoho je teda zrejmé, že zo strany T. G. nebol úmysel žalovaným v 1. až v 4. rade dať súhlas na doživotné právo bývania ani vzhľadom na dĺžku doby ich spoločného bývania.

Žalovaní sa domáhali protinávrhom, že predmetný byt vypracú, ak im bude poskytnutá bytová náhrada a ako už bolo vyššie uvedené, odôvodňovali to tým, že v predmetnej nehnuteľnosti bývali so súhlasom otca žalovanej v 1. rade, čiže bolo sporné, či súhlasom vzniká nárok na nimi požadovanú bytovú náhradu.

Výkon práva na vypratanie bytu užívaného bez právneho dôvodu nemožno odoprieť ani pre rozpor výkonu práva s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 OZ. Pri úvahe o tom, či vypratanie miestností slúžiacich vypratávanej osobe na bývanie má byť výnimočne podmienené zabezpečením bytovej náhrady, alebo odložené určením dlhšej lehoty na vypratanie (za použitia § 3 ods. 1 OZ) nemožno opomenúť ani okolnosť, či vypratávaný, ktorý tu dlhodobo býval v presvedčení, že mu svedčí platný titul na bývanie, nespôsobil sám nedostatky tohto titulu (pozri Rc5/2001, Rc59/2003). Pritom sa súd musí zaoberať aj tým, či možné od žalobcov spravodlivo požadovať, aby sa ochrana jeho vlastníckeho práva takto podmienila, alebo odložila (RoNSČR z 31.8.2006, sp. zn. 26Cdo/1741/2005).

Uvedené sa týka i prípadu, ak ide o osobu, ktorá k bytu odvodzuje iba právo bývania na základe toho, že jej vlastník nehnuteľnosti (typicky keď rodičia dajú súhlas, aby sa ich syn nasťahoval s manželkou do rodinného domu) alebo nájomcu (typicky v prípade vzťahu druh a družky) umožnil nasťahovať sa do bytu bez toho, aby tejto osobe vznikol vo vzťahu k bytu nájomný pomer. Judikatúra súdu je ustálená v názore, že osoba užívajúc byt iba na základe súhlasu nájomcu je po zániku tohto právneho dôvodu bývania povinná vypratať byt zásadne bez toho, aby bolo vypratanie viazané na zabezpečenie náhradného bytu, ustanovenia § 712 až 713 OZ tu nemožno použiť analogicky (§ 853 OZ, strana 2143 Občiansky zákonník, Veľký komentár Imrich Fekete).

Z daného jednoznačne vyplýva, že aj keď dal neb. T. G. súhlas, aby tam dcéra, t.j. žalovaná v 1.rade bývala spolu s manželom, smrťou jej otca tento súhlas zaniká, z čoho vyplýva, že sú povinní byt vypratať a poukazujúc na skutočnosť, že v súčasnej dobe predmetnú nehnuteľnosť vlastní už aj iná osoba, iný vlastník a to žalobkyňa.

Čo sa týka žalovaného v 2. rade manžela žalovanej v 1. rade, manžel, ktorý užíval byt v rodinnom dome, na základe súhlasu rodičov druhého manžela (vlastníkov) je povinný byt po odvolaní súhlasu vypratať zásadne bez toho, aby vypratanie bolo viazané na zabezpečenie náhradného bytu, ustanovenie § 712 a) a § 712 c) OZ, tu ani analogicky - v zmysle § 853 OZ - nemožno použiť (Ro NS ČR z 28.5.1998 sp. zn. 3Cdo/131/1996. Aj z tejto citácie jednoznačne vyplýva, že zánikom súhlasu v našom prípade smrťou T. G. zaniklo právo bývania v predmetnej nehnuteľnosti konkrétne žalovanému v 2. rade.

Čiže, keď z akéhokolvek dôvodu zanikne právo nájmu bytu, dochádza k strate právneho dôvodu bývania a vzniká tu preto povinnosť na vypratanie bytu. Túto povinnosť môže uložiť súd na základe osobitnej žaloby na vypratanie bytu, ktorého právny základ spočíva v ustanovení § 126 OZ.

Ďalej súd prvej inštancie uvádza, že skutočnosť, že žalovaný má možnosť bývať v dome blízkej osoby (napríklad svojej matky), nie je pri rozhodovaní o bytovej náhrade významná, pokiaľ žalovanému k tomuto domu nepatrí právo, ktoré by mu zabezpečovalo bývanie (RO NS ČR z 27.2.1997 sp. zn. 2CdoM 448/1996).

Z daného jednoznačne vyplýva, že žalovaným nepatrí žiadne právo k predmetnej nehnuteľnosti, že smrťou T. G. zanikol súhlas užívania predmetnej nehnuteľnosti, z čoho vyplýva, že žalovaní v 1. až v 4. rade sú povinní predmetnú nehnuteľnosť vypratať a to bez nároku na bytovú náhradu, poukazujúc aj na skutočnosť, že v súčasnej dobe je výlučnou vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti žalobkyňa, ktorá túto nehnuteľnosť nadobudla darovaním ešte v roku 2017 od právneho predchodcu žalovanej v 1. rade. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná v 1. rade býva v predmetnej nehnuteľnosti od narodenia, žalovaný v 2. rade od uzavretia manželstva so žalovanou v 1. rade a žalovaní v 3. a v 4. rade od narodenia, ako ich deti, pričom žalovaná v 3.rade pracuje v Bratislave a v dome sa zdržiava zriedka, súd uložil žalovaným povinnosť predmetnú nehnuteľnosť vypratať a to do 90 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, aby si stihli zabezpečiť náhradné bývanie, prípadne nájomný byt.

Súd nariadil vypratanie nehnuteľnosti bez zabezpečenia bytovej náhrady, ktorá im vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nevznikla, čiže rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

21./ Súd v predmetnom konaní súd prvej inštancie nevykonal navrhované dôkazy, ktoré boli prednesené právnyimi zástupcami strán sporu, nevypočul ani žalovaných a ani žalobkyňu a to z dôvodu, že mal jednoznačne za preukázané, že návrh je podaný dôvodne, že smrťou I.G. zaniklo právo bývania žalovaných v predmetnej nehnuteľnosti, bez ohľadu na to, či im bol daný súhlas na bývanie, alebo nie, pretože tento súhlas sa vždy viaže len na vlastníka, ktorý súhlas dal k predmetnej nehnuteľnosti a výsluchom strán by sa nedozvedel žiadne nové skutočnosti len než tie, ktoré boli tvrdené právnyimi zástupcami strán sporu a boli uvedené v ich písomných vyjadreniach.

Zároveň mal súd prvej inštancie dané, že v predmetnom konaní nie je dôležité aké boli vzťahy medzi stranami sporu a za tým účelom vypočúvať aj navrhnutých svedkov, nakoľko ako vyššie uviedol, zánikom osoby, ktorá dala súhlas zaniklo aj právo bývania v predmetnej nehnuteľnosti a iné právo, právo doživotného bývania im nevzniklo, nebolo zriadené a predmetnú nehnuteľnosť nadobudla nová vlastníčka, ktorá sa stala výlučnou vlastníčkou na základe darovacej zmluvy a žalovaní v 1. až v 4. rade žiadnymi listinnými dôkazmi nepreukázali skutočnosť, že by zo strany právneho predchodcuXX./ G. bola písomne uzavretá zmluva o doživotnom práve bývania v predmetnej nehnuteľnosti, čo nebolo ani sporné, pričom len táto by bola záväzná pre posúdenie nároku o bytovú náhradu a vzhľadom na tieto skutočnosti, ako súd uviedol, nepristúpil k výsluchu strán sporu, ani k výsluchu navrhovaných svedkov.

22./ Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23./ Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa bola v konaní úspešná, súd jej priznal plnú náhradu trov konania.

24./ Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

### **Poučenie:**

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (§ 127 CSP) , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že ( § 365 ods. 1 CSP)

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej ( § 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP) .

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie.